

рѣка,³⁰⁾ като рѣшилъ да нападне на слѣдния день крѣпостъта. А Клитъ съ своята войска заемалъ планинитѣ около града, които били високи и залѣсени, та отъ всички страни се тъкмѣлъ да се нахвърля върху македонцитѣ, ако се рѣшатъ да нападнатъ града. Главкиасъ, царьтъ на тавлантыйцитѣ, обаче още не билъ дошълъ при него. Александъръ наистина се приближилъ до града, а неприятелитѣ принесли въ жертва три момчета и сжщо толкова на брой момичета, пѣкъ и три черни овни, и се втурнали да подкачатъ сражение съ македонцитѣ. Но когато се приближили послѣднитѣ, тѣ напуснали мѣстата, които били завзели, макаръ и да били мжчнопрѣвземаеми, тъй че и жертвитѣ имъ били намѣрени, както били оставени.

Прѣзъ тоя именно день Александъръ затворилъ неприятелитѣ въ града, разположилъ се на станъ прѣдъ крѣпостъта, и рѣшилъ да ги отрѣже напълно, като прокара около нея обсадни окопи. На слѣдния день Главкиасъ, царьтъ на тавлантыйцитѣ, пристигналъ съ голѣма войска. Тогава Александъръ се отчаялъ, че ще прѣвземе града съ тая войска, която тогава ималъ, тъй като въ него били избѣгали мнозина неприятели, годни да се сражаватъ, а и мнозина щѣли заедно съ Главкиасъ да го нападнатъ въ тилъ, щомъ атакува крѣпостъта. И той изпратилъ за храна Филотасъ, като му далъ конници, колкото сж достатъчни за охрана, и впрѣгатния добитѣкъ отъ стана. Но Главкиасъ се научилъ за движението на отряда на Филотасъ, та потеглилъ противъ него и завзелъ планинитѣ, които обкржаватъ полето, отдѣто отредѣтъ на Филотасъ щѣлъ да вземе храна. А щомъ билъ освѣдоменъ Александъръ, че и конетѣ и впрѣгатниятъ добитѣкъ се излагатъ на опасностъ, ако ги заварятъ тамо нощъта, самъ взелъ съ себе си хипаспиститѣ и стрѣлцитѣ, па и агрианитѣ и четиристотинъ конника, и се притекълъ на помощъ, като оставилъ останалата войска при града, за да не би, като се оттегли цѣлата войска, да се втурнатъ неприятелитѣ отъ града и да се съединятъ съ войската на Главкиасъ. Тогава Главкиасъ забѣлѣзалъ, че Александъръ се приближава, та напусналъ планинитѣ, и отредѣтъ на Филотасъ се завърналъ читавъ въ стана. И тия, които били заедно съ Клита и Главкиасъ

³⁰⁾ Рѣка въ Илирия, сега р. Дѣволъ, дѣто се намиралъ наблизу и гр. Пелионъ.